‘Ik kan alles met mijn been’

'Dan zijn we met zijn allen gewoon normaal hetzelfde.'

Foto: Renate Beense

Zilan Gijsen is 11 jaar en zit in groep 7 van de basisschool. Zilan komt uit China en woont met zijn vader, moeder en zussen Isabella (13) en Yunee (8) in de Betuwe. Zilan is een actieve jongen. Hij fietst, korfbalt, voetbalt en klimt en springt graag met zijn zussen op de trampoline. Zilan is geboren met een korter been.

Zilan, hoe komt het dat jij een korter been hebt?
Ik werd geboren met een korter been. Mijn been was niet af. Dat komt omdat er iets mis gegaan is tijdens de zwangerschap. Toen ik in Nederland kwam bij mijn vader en moeder was ik bijna twee. Mijn vader en moeder zijn toen met mij naar het kinderziekenhuis gegaan om te vragen wat er gedaan kon worden om goed te kunnen gaan lopen. Daarna is er een stukje been afgehaald, zodat ik een prothese kon krijgen.

Weet jij nog wanneer je je eerste prothese kreeg?
Ik weet dat niet meer, maar ik heb het wel op foto's van pappa en mamma gezien. Ik was toen twee. Toen ik een half jaar in Nederland was, kreeg ik mijn eerste prothese.

Toen je vier was ging je naar school. Wat vonden de kinderen van jouw been?
Op school vonden ze het in het begin super leuk, later vonden ze het gewoon normaal. Sommige kinderen vonden mijn been ook best een beetje eng. Ze wilden de prothese ook vaak bekijken. Ik heb ook een spreekbeurt gehouden op school. Een van mijn protheses heb ik toen ook meegenomen. Toen was het al snel gewoon.

Ik zie weleens dat kinderen hun benen allemaal bewaren en ze dan op een rijtje zetten.
Ja, dat heb ik ook weleens gedaan. Ik kreeg om de negen maanden een nieuw been. Ik heb er wel 12 of 13 of 14. Sommige benen hebben we teruggebracht. Die gaan dan naar Afrika. Daar kunnen andere kinderen mijn been gebruiken. Ze halen dan de voet of de knie van mijn been en maken daar een nieuw been mee.

Wat kan jij allemaal met je been?
Ik kan alles met mijn been! Ik kan er mee lopen, rennen, fietsen, klimmen en mee voetballen. O ja, ik kan er ook mee op de trampoline springen. Ik ga dan met mijn twee zussen op de trampoline. En ik kan er ook mee lezen, hihi.

Zijn er ook dingen die je moeilijk vindt met je prothese?
Ja, schaatsen. Ik heb het wel geprobeerd, maar toen viel ik steeds. Ik was nog best klein, een jaar of zes denk ik. Ik weet nog dat ik in de auto er naartoe een beetje misselijk was. Volgens mij was dat omdat ik het best spannend vond om dat te gaan doen. Schaatsen lukte echt niet. Ik heb thuis ook geprobeerd om te rolschaatsen. Maar dat was zo moeilijk. Ik viel steeds en dat vond ik niet leuk. Mijn zusjes Isabella en Yunee kunnen het wel, die hebben rolschaatsen.

Dus schaatsen en rolschaatsen lukt niet goed. Maar dan kan je dus heel veel wel!
Ja. Maar ik vind het soms wel lastig als we met zijn allen lang gaan wandelen. Vooral als het een beetje hobbelig is waar we lopen of als het veel heuveltjes zijn. Als ik een heuvel af moet dan moet ik een beetje naar achteren hangen, anders val ik. Mijn voet is ook een keer gebroken toen we aan het wandelen waren in de Alpen. Toen moest ik verder op een soort houtje. Mijn vader kan ook wel dingen maken aan mijn prothese hoor!

Vind je het erg dat sommige dingen niet lukken met je been?
Nee dat vind ik niet erg. Ik kan heel veel dingen wel!

Hoe doe je het met zwemmen?
Als ik ga zwemmen doe ik mijn been uit. Dan ga ik hinkelend naar het water. Ik zwem in zee, in het zwembad en in meertjes. Mensen kijken omdat ik er anders uitzie. Ik heb wel krukken maar die gebruik ik niet als ik ga zwemmen. Eerst kon ik alleen maar rondjes zwemmen. Dat was best raar. Nu gaat het wel gewoon recht. Als ik zwem, zwem ik half onder water. En dan kom ik steeds weer boven om adem te halen. Dat komt omdat mijn lijf een beetje naar beneden zakt in het water.

Zijn er ook dingen die je lastig vindt met je prothese?
Elke avond moet ik van pappa en mamma mijn been schoonmaken. Dat vind ik stom. De liner moet ik wassen. En ik moet mijn tanden poetsen. Maar dat heeft niks met mijn been te maken.

Moet jij 's nachts weleens plassen en hoe doe je dat dan?
's Nachts ga ik het trapje van mijn hoogslaper af en dan met mijn krukken naar de wc.

Wauw, slaap jij in een hoogslaper? En hoe kom jij met één been in een hoogslaper dan?
Ik zet mijn korte been op de tweede tree en dan trek ik me een beetje omhoog. En dan gaat mijn langere been naar de volgende tree. En daarna doe ik dat nog een keer en dan ben ik boven. Naar beneden spring ik meestal vanaf de tweede tree van boven. Dan horen mijn vader en moeder een grote plof,

Paspoort

Wie: **Zilan Gijsen**
Leeftijd: **11 jaar**
Woont met: **vader, moeder, zus Isabella en zus Yunee in de Betuwe**
Zit in: **groep 7 van de basisschool**
Hobby's: **korfbal, voetbal, trampoline springen, grapjes maken**

want die slapen een verdieping onder mij.

Je hebt nu ook een sportprothese hoorde ik!
Toen ik in groep vijf zat, kreeg ik mijn sportprothese. Toen ik hem voor het eerst aantrok, kon ik er meteen mee lopen. Het was helemaal niet eng of zo. Ik wilde er graag mee sporten. Ik zit op korfbal en dan heb ik hem aan. Ik heb een gewone prothese en een sportprothese. De sportprothese heeft een zwarte blade en een zwarte koker. Ik heb de sportprothese wel vaker aan, ook bij gym. Dan doen we trefbal en alles-bal en soms voetbal.

En fietsen, lukt dat ook?
Fietsen lukt hartstikke goed. Ik zet mijn prothesevoet vast en dan gaat het fietsen vanzelf. Ik heb wel een elektrische fiets. Op de dagen dat ik sport mag ik de motor gebruiken. Op de andere dagen moet ik zonder motortje fietsen.

Hoe vaak komen jullie nu bij de instrumentmaker voor je been?
Meestal een keer in de negen maanden. Maar de laatste tijd ging ik iets vaker omdat ik een nieuwe voet kreeg. Een voet die iets meer veert. Die voet gaat minder snel stuk en hij loopt wat makkelijker. Mijn voet gaat volgens mijn vader en moeder stuk omdat ik zoveel met mijn prothese doe.

Foto: Renate Beense

Ik zie dat jij geen hoes om je prothese hebt. Vind je dat mooier?
Ja. Ik heb wel een koker met een mooie print. Die print mag ik dan uitzoeken bij Bert, mijn instrumentmaker. Nu heb ik een soort spijkerbroekprint. Eerst had ik er een met blauwe vlammen!

Praat jij weleens met andere kinderen met een korter been?
Ja, ik ben op zeilkamp geweest met de werkgroep 'Op een ander been gezet' en we hebben elk jaar een zwemfeest. En laatst zijn we met zijn allen naar Aviodrome geweest voor een feest. Daar zijn dan ook andere kinderen die hetzelfde hebben. Die weten dan precies hoe het is om een korter been te hebben en met een prothese te lopen. Dan zijn we met zijn allen gewoon normaal hetzelfde.

CAROLINE VAN DEN KOMMER

'Ik vind het helemaal niet erg als mensen naar me kijken.'